(1733) "शुन गतौ" (VI-तुदादिः-1336. सक. सेट्. पर.)

शोनकः-निका, शोनकः-निका, शुशुनिषकः-षिका, शोशुनकः-निका ; इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाणि कुटतिवत् (204) ज्ञेयानि ।

औणादिके क्वुन्प्रत्यये—शुनकः[A], शुनासीरः इति च विशेषः ।

(1734) "शुन्ध शुद्धौ" (I-भ्वादिः-74. अक. सेट्. पर.)

'शुन्धयेत् शुन्धते शुन्धेद्यौ वा णौ शौचकर्मणि ।
शुद्धौ शुन्धति भूवादेः ..... ॥' (श्लो. 117.) इति देवः ।
'शुन्धन्ते .....।' (काण्वब्रा. 1-2-3-7) इति आत्मनेपदेऽपि दृश्यते ।
'शुन्धध्वं दैव्याय कर्मणे—' (तैत्तिरीयसंहिता 1-1-1-4) इत्यत्रापि ।
शुन्धकः-न्धिका, शुन्धकः-न्धिका, शुशुन्धिषकः-षिका, शोशुधकः-धिका ; इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि कुश्चतिवत् (222) ऊह्याति । [1]शुधितम्-तः-[B] तवान्, शुन्धित्वा[2], शुन्ध्युः (शुध्युः इति केचित्), इतीमानि रूपाणि विशेषेण भवन्ति ।

(1735) "शुन्ध शौचकर्मणि"

(X-चुरादिः-1833. सक. सेट्. उभ.) आधृषीयः ।

'—शौचकरणे' इति क्षीरस्वामी ।
'शुन्धयेत् शुन्धते शुन्धेद् यौ वा णौ शौचकर्मणि ।' (श्लो. 117) इति 'शाकटायनस्य त्वात्मनेपदी' इति पुरुषकारे । [देवः ।
शुन्धकः-न्धिका, शुशुन्धयिषकः-षिका, शुन्धकः-न्धिका, शुशुन्धिषकः-षिका, शोशुः-धकः-धिका ; इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि ण्यन्तात् सन्नन्तं विना, कुश्चतिवत् (222) ज्ञेयानि ।

---

1. निष्ठायां 'अनिदितां हलः—' (6-4-24) इत्युपधानकारलोपः । 'उदुपधात्—' (1-2-21) इति (निष्ठायाः) अत्र कित्त्वविकल्पो न भवति । 'सन्निपातलक्षण—' (परि-86) विरोधात् ।

2. सेटः क्त्वायाम्, कित्त्वाभावात् नकारलोपो न भवति ।

A. '.....मल्लाश्च यत्र चुकुणुः शुनका इवोच्चैः ।' धा. का. 2-76.

B. 'अक्लिन्दनीयान् शुधितात्मनो जनान् प्रशीकते यः करुणावलोकनैः ।' धा. का. 1-11.